

[Lager Stilling Pedersen.]

verdenssituationen er, hvor man ikke ved, hvornår der kan udbryde krig, kan man under ingen omstændigheder pålægge private forsikringselskaber at bære den risiko.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne kan foreløbig anbefale dette lovforslag. Det viser jo, at spørgsmålet om nationalisering af forsikringsvæsenet trænger sig mere og mere på, og vi har her fået en yderligere understregning af det.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg havde glædet mig til, at også behandlingen af dette forslag ville stille sagligheden i fremskridtspartiets vurdering af lovforslaget i relief. Jeg kan derfor kun beklage, at socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti ikke gav mulighed for det, men jeg kan dog konstatere, at deres bemærkninger ikke vedrørte lovforslaget.

Så må jeg i øvrigt understrege, at vi tror, at der er tale om en fornuftig videreførelse på et område, hvor en aktuarmæssig beregning ikke er mulig, og jeg er derfor glad for den aldeles overvældende tilslutning, lovforslaget i øvrigt har fået. De rejste spørgsmål skal det være mig en overordentlig stor glæde at besvare i udvalget.

Tandrup Jensen (FP):

Jeg kan jo høre, der er en rørende enighed.

Når hr. Ingomar Petersen taler om, at det er, fordi vi ikke har forstået lovforslaget, så vil jeg da dertil sige, at jeg har haft kontakt med flere af vores største forsikringselskaber og med direktørerne, som sidder på samtlige søassurancer. Jeg har virkelig prøvet at indhente saglige oplysninger, men selvfølgelig, når man henvender sig sådanne steder, så har jeg da også det i baghovedet, at man jo heller ikke skal sætte ræven til at vogte gæs, og derfor har jeg da taget alt med forbehold.

Der er endnu ikke nogen af de udtalelser, der er kommet i dag, der kan give mig nogen som helst formodning om, at der er rimelighed i at opretholde dette lovforslag. Jeg vil da stærkt tilbagevise, at jeg ikke skulle have sat mig ind i forslaget. Det skal ikke bare siges, at som sædvanlig er fremskridtspartiet imod, fordi vi ikke har sat os ind i

det. Det er nemlig det eneste, vi gør. Og det tyder for mig at se på, at det kun er en efterretningssag ligesom den måde, mange andre sager bliver behandlet på af de sædvanlige partier herinde. Det er altså bare det, vi prøver på at komme lidt til livs. Så synes jeg bestemt, jeg bør sige, at det med sagligheden, som handelsministeren nævnte, vil jeg da meget gerne drøfte med handelsministeren.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Ordføreren var på talerstolen, forstod jeg, for at understrege, at det ikke skulle hedde sig, at fremskridtspartiet altid havde deres holdninger ud fra ukendskab til lovene, og jeg synes, vi bør medgive ham, at der kan være undtagelser. Jeg er ikke sikker på, at dette er, men jeg er enig i, at der kan findes undtagelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af *forslag til lov om ændring af lov om voldgift i tvistigheder angående handel med husdyr.*

(Lovforslag nr. 21. Fremsat 9/10 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Buchart Petersen (S):

Denne sag drejer sig om lovforslag nr. 21, fremsat af justitsministeren den 9. oktober, angående voldgift i tvistigheder angående handel med husdyr.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, tilsigtes i første række en forhøjelse af vederlaget til voldgiftsmænd, der medvirker i husdyrvoldgiftssager. Efter de gældende regler, der er fastsat i 1962, tilkommer der voldgiftsformanden 50 kr. for udførelse af de skriftlige arbejder og den indledende forligsprøve. For hvert af de tre